

מסורת הש"ס

(א) חולין סב: פרה ט"א
(ב) ספר פ' חקת (גפס)
(ג) פ' חקת (גפס)
(ד) פ' חקת (גפס)
(ה) פ' חקת (גפס)
(ו) פ' חקת (גפס)
(ז) פ' חקת (גפס)
(ח) פ' חקת (גפס)
(ט) פ' חקת (גפס)
(י) פ' חקת (גפס)

הגהות הב"ח

(א) גמ' שביק לה ופיק:
(ב) שם דב' יוס' אמר אבד:
(ג) שם דב' יוס' אמר אבד:
(ד) שם דב' יוס' אמר אבד:
(ה) שם דב' יוס' אמר אבד:
(ו) שם דב' יוס' אמר אבד:
(ז) שם דב' יוס' אמר אבד:
(ח) שם דב' יוס' אמר אבד:
(ט) שם דב' יוס' אמר אבד:
(י) שם דב' יוס' אמר אבד:

גליון הש"ס

גמרא שם פ' חקת
ר"י ורובן כו'. לא ופיק
לחם חם רחמי תתמס
למחשבים דיעבד דמקרי
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס

מוסף רש"י

אבד ולא אוזב יין. וכל
אלו מין אוזב הן אלף
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס
לחם חם רחמי תתמס

רבינו חננאל

(א) חולין סב: פרה ט"א
(ב) ספר פ' חקת (גפס)
(ג) פ' חקת (גפס)
(ד) פ' חקת (גפס)
(ה) פ' חקת (גפס)
(ו) פ' חקת (גפס)
(ז) פ' חקת (גפס)
(ח) פ' חקת (גפס)
(ט) פ' חקת (גפס)
(י) פ' חקת (גפס)

סוכה פרק ראשון סוכה

יג.

עין משפט
נר מצוה

א א ב מ"י שם סוכה
ב ט"ז שם סוכה
ג ט"ז שם סוכה
ד ט"ז שם סוכה
ה ט"ז שם סוכה
ו ט"ז שם סוכה
ז ט"ז שם סוכה
ח ט"ז שם סוכה
ט ט"ז שם סוכה
י ט"ז שם סוכה

לענין רש"י

פ"א. י"ג.

רבינו חננאל

(א) חולין סב: פרה ט"א
(ב) ספר פ' חקת (גפס)
(ג) פ' חקת (גפס)
(ד) פ' חקת (גפס)
(ה) פ' חקת (גפס)
(ו) פ' חקת (גפס)
(ז) פ' חקת (גפס)
(ח) פ' חקת (גפס)
(ט) פ' חקת (גפס)
(י) פ' חקת (גפס)

אפקותא דריקא. מולא הדקל כשהוא סמוך לקרקע ויאלץ
בו דוקרין הרבה סביב ואלץ דלגיון שהם מחוברים
ענפי האילן יחד כך פירש בקונטרס ואין זה אלא דקל דפרק
כל שעה (פסחים דף נ"ג. וס')

הא אמר רב הושעיה מה מלא מן הוהרים
ואפשר דהיינו ערקנן דסוף עושין
פסין (עירובין דף כ"ו). דמפרש רב
נגמלא אלוותא חרומא ופי' שם
בקונטרס שהוא סביב הגדל סביב
הדקל וצריך לומר דמין זרע הוא
ומהו מדתן דפרק לולב הגזול (למקן
דף נ"ג. וס' אלוהים אלה הלולב אלא
במין ואמר רבא נגמלא אפילו בסיב
ואפילו עיקר דקל דקל שם מנה
לדון זה עשז אלא מן הדקל עמנו
הוא ואין זה ערקנן:

מרייתא דאגמא. פי' בקונטרס
חורט של אגס ואין
משמע כן בפרק כל שעה (פסחים דף
נ"ג). דלמרייתא ריבנא דאשכחיה לרב
אחא זריה דרבא דהוה דהוה מחזר
למרייתא אמר ליה מאי דעמך אי
משום דמרייתא טפי והאן מן חורט
אלמא אין זה חורט אלא מין אחר
הוא ששמו מרייתא ויש ממנו שמגדל
באגס ושורש שלו נקרא חורט בפרק
אלו טרפות (חולין דף נ"ג. וס' מאי
מיעה עיקר דמרייתא:

משום דשביחן באגמא. כי האי
גוונא משני רבא פרק
אלו טרפות (חולין דף כ"ג). גבי פירין
של רבא ורבינא נמי אף על גב דאין
דמשני הכא והסם שינוי אחריו מכל
מקום מודה לרבא דהא בפרק אותו
ואת בנו (שם דף כ"ג. וס' מכשירין עזי
דבאלא לגבי מונח:

בשלוש שמיא אגד. תימה
דבמסכת אבות (פ"ג
מ"ו) משמע דפחות מחמשה לא שמיא
אגד דתנן עשרה שישבין ועוסקין
במורה שמינה ביישן שנאמר אלהים
נצח בעדא אל ומיין אפילו חמשה
שנאמר ואגדוהו על ארץ יסדה ומיין
שאפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים
ישפוט ואית פסריס דגרסי איפסא
דחמשה נפקא לן מן בנקבן משום
דאעדת דרישיה דקרא קאי וכלשון
בקרב משמע אמצע כלומר בחצי עדה
דהיינו חמשה ישפוט ושלא נפקא לן
מואגדוהו על ארץ יסדה ופ"ק

דברכות (דף י"א). לא משמע כן דלמר רבא
שמינה ביישן שנאמר אלהים נצח בעדא אל ומיין
שישבין דין שמינה ביישן שנאמר בקרב אלהים
ישפוט ולגירסא קמייתא ינחא ושם דף על גב דבעלמא חשיבא אגודה בשלשה
האי קרא דאגדוהו על ארץ יסדה לא מיתוקם אלא בחמשה משום
דכתיב אף ידי יסדה ארץ וזי' י' ב' חמש אכזבתי:

מצות אוזב שלשה קצחים. גבי אוזב דפרה לא כתיב אגודה
אלא גבי אוזב דפסח מזרים כתיב וביספרי (פרשת חקת)
ליף ג"ש לקחה לקחה מה להלן שלשה דאין אגודה בפחות
משלשה אף כן שלשה ורבנן דלא ילפי לעיל גבי לולב לקחה
לקחה דמשכרי בשאיו אגוד קסברי דמאזוב לאזוב נאמרה גזרה
שזה ותימה דאי גזרה שזה היא הא קמי סיפא דהך משנה בקוף
פרק אחד עשר דפרה לא אגדן כשר ומ"ש מלולב לרבי יהודה דמניא
אגוד כשר שאינו אגוד פסול משום דליף לקחה לקחה:

ובבאן ש"ש אגדן ובעינין. גבעול אחד לכל קלח וקלח דלי שלשה
לכל קלח וקלח אס כן היינו ר' יהודה דקמי סיפא ר'
יהודה אומר שלש על שלש ומשנה זו שניה באורן במסכת פרה (פ"א מ"ט)
אלא שהגמרא קצרה: וגירסא ב' שהיא. בפרק
המכלת (מנחות דף נ"ג). דלמרי בני רבי חייא גירסאיה אגד כשרין
דמשנה היא במסכת פרה (שם) אי נמי משום אוזב דמזרע אינטרין:

דסרי ריחיהו. מנאש ריחם: היומי וסיני. מיני סנה: דנפרי
טרפיהו. טשרין עילין שלהן: אפקותא דריקא. מולא הדקל
כשהוא סמוך לקרקע ויאלץ בו דוקרין הרבה סביב ואלץ דלגיון
שהם מחוברים ענפי האילן יחד כך פירש בקונטרס ואין זה אלא דקל דפרק
כל שעה (פסחים דף נ"ג. וס')

הא אמר רב הושעיה מה מלא מן הוהרים
ואפשר דהיינו ערקנן דסוף עושין
פסין (עירובין דף כ"ו). דמפרש רב
נגמלא אלוותא חרומא ופי' שם
בקונטרס שהוא סביב הגדל סביב
הדקל וצריך לומר דמין זרע הוא
ומהו מדתן דפרק לולב הגזול (למקן
דף נ"ג. וס' אלוהים אלה הלולב אלא
במין ואמר רבא נגמלא אפילו בסיב
ואפילו עיקר דקל דקל שם מנה
לדון זה עשז אלא מן הדקל עמנו
הוא ואין זה ערקנן:

מרייתא דאגמא. פי' בקונטרס
חורט של אגס ואין
משמע כן בפרק כל שעה (פסחים דף
נ"ג). דלמרייתא ריבנא דאשכחיה לרב
אחא זריה דרבא דהוה דהוה מחזר
למרייתא אמר ליה מאי דעמך אי
משום דמרייתא טפי והאן מן חורט
אלמא אין זה חורט אלא מין אחר
הוא ששמו מרייתא ויש ממנו שמגדל
באגס ושורש שלו נקרא חורט בפרק
אלו טרפות (חולין דף נ"ג. וס' מאי
מיעה עיקר דמרייתא:

משום דשביחן באגמא. כי האי
גוונא משני רבא פרק
אלו טרפות (חולין דף כ"ג). גבי פירין
של רבא ורבינא נמי אף על גב דאין
דמשני הכא והסם שינוי אחריו מכל
מקום מודה לרבא דהא בפרק אותו
ואת בנו (שם דף כ"ג. וס' מכשירין עזי
דבאלא לגבי מונח:

בשלוש שמיא אגד. תימה
דבמסכת אבות (פ"ג
מ"ו) משמע דפחות מחמשה לא שמיא
אגד דתנן עשרה שישבין ועוסקין
במורה שמינה ביישן שנאמר אלהים
נצח בעדא אל ומיין אפילו חמשה
שנאמר ואגדוהו על ארץ יסדה ומיין
שאפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים
ישפוט ואית פסריס דגרסי איפסא
דחמשה נפקא לן מן בנקבן משום
דאעדת דרישיה דקרא קאי וכלשון
בקרב משמע אמצע כלומר בחצי עדה
דהיינו חמשה ישפוט ושלא נפקא לן
מואגדוהו על ארץ יסדה ופ"ק

דברכות (דף י"א). לא משמע כן דלמר רבא
שמינה ביישן שנאמר אלהים נצח בעדא אל ומיין
שישבין דין שמינה ביישן שנאמר בקרב אלהים
ישפוט ולגירסא קמייתא ינחא ושם דף על גב דבעלמא חשיבא אגודה בשלשה
האי קרא דאגדוהו על ארץ יסדה לא מיתוקם אלא בחמשה משום
דכתיב אף ידי יסדה ארץ וזי' י' ב' חמש אכזבתי:

מצות אוזב שלשה קצחים. גבי אוזב דפרה לא כתיב אגודה
אלא גבי אוזב דפסח מזרים כתיב וביספרי (פרשת חקת)
ליף ג"ש לקחה לקחה מה להלן שלשה דאין אגודה בפחות
משלשה אף כן שלשה ורבנן דלא ילפי לעיל גבי לולב לקחה
לקחה דמשכרי בשאיו אגוד קסברי דמאזוב לאזוב נאמרה גזרה
שזה ותימה דאי גזרה שזה היא הא קמי סיפא דהך משנה בקוף
פרק אחד עשר דפרה לא אגדן כשר ומ"ש מלולב לרבי יהודה דמניא
אגוד כשר שאינו אגוד פסול משום דליף לקחה לקחה:

ובבאן ש"ש אגדן ובעינין. גבעול אחד לכל קלח וקלח דלי שלשה
לכל קלח וקלח אס כן היינו ר' יהודה דקמי סיפא ר'
יהודה אומר שלש על שלש ומשנה זו שניה באורן במסכת פרה (פ"א מ"ט)
אלא שהגמרא קצרה: וגירסא ב' שהיא. בפרק
המכלת (מנחות דף נ"ג). דלמרי בני רבי חייא גירסאיה אגד כשרין
דמשנה היא במסכת פרה (שם) אי נמי משום אוזב דמזרע אינטרין:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones